

Publicerad 2010-04-09 21:13 av Lindalou

Avsked

Vi är från skilda världar
älskade

Han tog hennes ansikte i sina händer
fjäderlätta kyssar
på mjuka läppar
Borrade in sitt ansikte
i hennes mjuka hår
Doftade av skog och vind

I hennes mörka ögon speglades de karga bergen
vid horisonten
I hans egna ögon rörde sig en smärta
så stor
svårt att mäta med
att känna fullt ut

En liten tid hade de fått tillsammans
för kort
Avsked är så svårt
men natten var ännu deras att använda
att älska
hud mot hud
i lågornas varma sken

När glöden falnar
ligger jag ännu kvar i din famn
i mina tankar ber jag dig
att inte lämna mig
men ber ändå dig att fara
Ditt liv är mig så kärt
älskade, älskade du
och du mister det om du stannar

ser glöden

känner glöden
känner värmen stråla
både från hällen
och från dig

en annan tid, en annan plats
ett annat liv

samma vindar, samma vatten
samma jord
och vi kommer att mötas

När gryningen kom
lösgjorde han sig ur hennes armar
lät hennes väsen sjunka in i honom
en sista gång
vände sedan hästen och red österut

Hon var vaken
kände hans sista kyss på pannan
hans blickar som eld mot huden
men lät honom ge sig av
i stillhet

Svalde tårarna
Flätade sitt hår och fäste fjädern snett över örat
och vände om tillbaka in i skogen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lindalou med Poeter.se id #29299 innehar upphovsrätten